

солдатами. Господар Кунців, у якого жив Мартович, увесь час тремтів, що ці розмови можуть втягти його в якусь неприємність в разі повернення австрійської влади. А Мартович кепкував з нього:

— Чого ти, дурний, боїшся? Австрії більше не буде. Це тобі кажу я — політик зі здоровим хлопським розумом. А от революції тобі боятися треба, бо ти поміщик, буржуй, і я перший буду ділити твою землю, бо маю велику кваліфікацію на це...

ДЛЯ ДОБРА

Священик у Городку зустрічає Мартовича і каже:
— Ех, пане адвокате! Не хочете ви ходити до моєї церкви і слухати мої проповіді.

— Зрозумійте, це я роблю для вашого добра. Ви можете зробити з мене правовірного християнина, я потраплю разом з вами в рай і там зіпсую вам настрої своїми безбожними словами на цілу вічність.

В. М. Гнатюк

1871—1926

В. ГНАТЮК У РАЮ

Про те, як невтомно і при будь-якій нагоді працював і збирав фольклорний матеріал літературознавець, вчений Володимир Гнатюк, свідчить той факт, що вже за життя науковця про нього розповідали такий жарт:

Умер Гнатюк, опинився в раю, дивиться, а там сидить Єва. «Е,— подумав,— тепер я скористаю». Вийняв гульдена, дав Єві та й каже:

— Тепер оповідай мені казки.

Єва розповідає, а Володимир Михайлович записує. Записав, прийшов до святого Петра:

— Пусти мене на землю.

— Чого?

— Того й того.

— Можеш йти

Гнатюк пішов і видав новий том «Етнографічного збірника», що викликав сенсацію, якої доти ще жодна збірка не мала.

В. С. Стефаник

1871—1936

ХЛІБ ПОЕТІВ

У дружньому колі зайшла розмова про те, чому новели Василя Стефаника такі невеселі. Дивно, що він не писав нічого про кохання.

Стефаник обвів поглядом присутніх і каже:

— Та якось воно так виходить. Віддай, не хочу поетам хліба відбирати.

ТВОРИ ПЕСИМІСТІВ

— Чому ви не шануєте свого здоров'я і не хочете слухати лікарів? — питають Стефаника.

Письменник не має сміливості зізнатись, що це правда. І жартує:

— Лікарі пишуть такі рецепти, що читати їх ще тяжче, ніж твори песимістів.

ЩОБ ЗАБЛИМАВ ВОГНИК

У розмові з Михайлом Рудницьким Василь Стефаник бідкався:

— Заздрю, ей-бо, заздрю молодим галицьким письменникам, які шкварять, наче сало на сковороді, вірші,